

- d) dla artykułów wyszczególnionych w lp. 16 i 17 tabeli stanowiącej załącznik nr 1 do zarządzenia — w rubryce 6 tej tabeli;
- 2) jeżeli uzgodniono pomiędzy uczestnikami procesu transportowego tzw. transport podwójnie łamany lub z czasowym składowaniem ładunku w porcie, to do ustalonej normy ubytku dla danego artykułu w rubryce 5 tabeli stanowiącej załącznik nr 1 do zarządzenia dodaje się wysokość dodatkowej normy ubytku naturalnego określonej:
- a) dla artykułów wyszczególnionych w lp. 1—3 i 8 tabeli stanowiącej załącznik nr 1 do zarządzenia — w rubryce 6 tej tabeli,
- b) dla sortymentów rud żelaza wyszczególnionych w lp. 4—7 tabeli stanowiącej załącznik nr 1 do niniejszego zarządzenia — w odpowiednich lp. tabeli stanowiącej załącznik nr 1 do zarządzenia Ministra Hutnictwa i Przemysłu Maszynowego z dnia 16 września 1985 r. w sprawie krajowych norm ubytków naturalnych importowanych rud żelaza, manganu i chromu (Monitor Polski Nr 30, poz. 206),
- c) dla sortymentów paliw stałych wyszczególnionych w lp. 9—15 tabeli stanowiącej załącznik nr 1 do niniejszego zarządzenia — w poz. „Załadunek przeładunek, wyładunek i składowanie na składowiskach pośrednich o podłożu utwardzonym” tabeli stanowiącej załącznik nr 1 do zarządzenia Ministrów Górnictwa i Energetyki, Hutnictwa i Przemysłu Maszynowego oraz Przemysłu Chemicznego i Lekkiego z dnia 23 marca 1987 r. w sprawie krajowych norm ubytków naturalnych paliw stałych (Monitor Polski Nr 12, poz. 103),

- d) dla artykułów wyszczególnionych w lp. 16 i 17 tabeli stanowiącej załącznik nr 1 do zarządzenia — w rubryce 6 tej tabeli.

5. Dopuszczalną wysokość ubytków naturalnych w transporcie wodnym śródlądowym oblicza się odrębnie dla każdej przesyłki według wzoru:

$$U = \frac{W \times N}{100}$$

gdzie:

- U — ubytek naturalny w granicach normy (kg),
 W — masa przesyłki stwierdzona przy nadaniu (kg),
 N — ustalona norma ubytku naturalnego dla danego artykułu w rubryce 5 tabeli stanowiącej załącznik nr 1 do zarządzenia.

6. W razie załadowania ładunku, przyjęcia do przewozu zamoczonego ładunku lub w innych awaryjnych przypadkach należy stosować komisyjne postępowanie dla wyjaśnienia powstałych różnic wagowych, z uwzględnieniem wyników laboratoryjnych zawartości wilgoci przemijającej na początku i na końcu procesu przewozowego.

7. Rzeczywiste ubytki wykraczające poza wysokości wynikające z norm ubytków naturalnych należy traktować jako ubytki ponad normę, w odniesieniu do których należy prowadzić postępowanie wyjaśniające.

8. Niedozwolone jest.

- 1) odpisywanie z góry ubytków naturalnych przed faktem ich powstania oraz bez uprzednio udokumentowanego ich stwierdzenia;
- 2) odpisywanie ubytków naturalnych w wysokości przekraczającej ubytki rzeczywiście stwierdzone.

175

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 10 czerwca 1987 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie zasad ustalania wysokości i trybu przekazywania przez osobę kierowaną do pracy za granicą wpłat w walucie obcej na rzecz jednostki kierującej oraz sposobu wykorzystania tych wpłat.

Na podstawie § 10 ust. 1 uchwały nr 123 Rady Ministrów z dnia 3 września 1984 r. w sprawie zasad podejmowania pracy przez obywateli polskich za granicą u pracodawców zagranicznych (Monitor Polski Nr 23, poz. 157 i z 1985 r. Nr 35, poz. 232) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Finansów z dnia 27 grudnia 1984 r. w sprawie zasad ustalania wysokości i trybu przekazywania przez osobę kierowaną do pracy za granicą wpłat w walucie obcej na rzecz jednostki kierującej oraz sposobu wykorzystania tych wpłat (Monitor Polski

Nr 30, poz. 208, z 1986 r. Nr 8, poz. 58 i z 1987 r. Nr 1, poz. 1) w § 1 w ust. 1 w pkt 2 przecinek na końcu zastępuje się średnikiem i dodaje się wyrazy: „marynarze i rybacy mogą dokonywać wpłat w terminie 10 dni po zakończeniu kwartału, jeżeli ze względu na specyfikę pracy nie jest możliwe dokonywanie wpłat w okresach miesięcznych, a wyjątkowo — w terminie 14 dni od zakończenia kontraktu, jeżeli całościowo rozliczają się z kapitanem (armatorem) dopiero po zejściu ze statku”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia

Minister Finansów: *B. Samojlik*

176

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 26 czerwca 1987 r.

w sprawie zezwolenia dewizowego na zawieranie w obrocie z zagranicą umów o charakterze gospodarczym o wzajemnym nieodpłatnym świadczeniu usług lub rzeczy nie będących wartościami dewizowymi.

Na podstawie art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 22 listopada 1983 r. — Prawo dewizowe (Dz. U. Nr 63, poz. 288) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zezwala się polskim podmiotom gospodarczym na zawieranie z jednostkami gospodarczymi państw członków Rady Wzajemnej Pomocy Gospodarczej w ramach

bezpośredniej współpracy produkcyjnej i naukowo-technicznej umów o charakterze gospodarczym o wzajemnym, nieodpłatnym świadczeniu usług lub rzeczy nie będących wartościami dewizowymi.

2. Przedmiotem umów, o których mowa w ust. 1, może być wzajemna wymiana, w szczególności:

- 1) materiałów, części i elementów o nieznacznej wartości,
- 2) pojedynczych wzorów i wyrobów gotowych oraz prototypów urządzeń przekazywanych wzajemnie do badań eksploatacyjnych,
- 3) aparatury naukowo-badawczej, laboratoryjnej, kontrolno-pomiarowej oraz przyrządów i urządzeń badawczych udostępnionych do wykonywania zadań wynikających z działalności współpracujących ze

sobą instytucji naukowych i jednostek badawczo-rozwojowych,

- 4) przedmiotów i usług związanych z działalnością społeczną współpracujących podmiotów gospodarczych,
- 5) usług świadczonych na zasadach bezdewizowych rozliczeń,
- 6) prac naukowo-badawczych, projektowo-konstruktorskich i doświadczalnych.

§ 2. Wykaz polskich podmiotów gospodarczych realizujących bezpośrednią współpracę, o której mowa w § 1 ust. 1, prowadzi Minister Handlu Zagranicznego.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: B. Samojlik

177

ZARZĄDZENIE MINISTRÓW GÓRNICTWA I ENERGETYKI ORAZ GOSPODARKI MATERIAŁOWEJ I PALIWOWEJ

z dnia 16 czerwca 1987 r.

w sprawie szczegółowych zasad eksploatacji kotłów parowych i wodnych.

Na podstawie art. 30 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 6 kwietnia 1984 r. o gospodarce energetycznej (Dz. U. Nr 21, poz. 96) oraz w związku z § 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 1985 r. w sprawie określenia kompetencji niektórych naczelnych i centralnych organów administracji państwowej zastrzeżonych w przepisach szczególnych dla organów zniesionych (Dz. U. Nr 63, poz. 334) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. 1. Zarządzenie określa szczegółowe zasady eksploatacji kotłów parowych i wodnych o mocy nominalnej wyższej niż 1,0 MW w jednostkach gospodarki społecznej i nieuspołecznionej oraz przez osoby fizyczne i inne podmioty.

2. Szczegółowych zasad eksploatacji nie stosuje się do kotłów z paleniskami fluidalnymi oraz kotłów parowych zainstalowanych jako stacjonarne źródła ciepła.

§ 2. Ilekroć w zarządzeniu jest mowa o:

- 1) kotły — rozumie się przez to kotły z paleniskami rusztowymi, pyłowymi, na paliwa stałe, ciekłe lub gazowe: wodne i parowe z obiegiem wodnym naturalnym wymuszonym i wspomaganym oraz urządzenia i instalacje pomocnicze związane z ich ruchem, służące do zasilania wodą, przygotowania i spalania paliwa, podmuchu i ciągu, oczyszczania spalin, tłumienia hałasu, odpopielania, odżużlania, odprowadzania pary lub podgrzewanej wody, a także aparaturę kontrolno-pomiarową i układy automatyki,
- 2) kotły blokowe — rozumie się przez to kocioł w układzie bezpośrednim z turbiną bez połączeń pośrednich z innymi turbinami,
- 3) paliwo graniczne — rozumie się przez to paliwo, przy którym kocioł osiąga moc nominalną, jednak bez gwarantowanej sprawności.

- 4) paliwo podstawowe — rozumie się przez to paliwo, przy którego spalaniu kocioł trwale osiąga moc nominalną oraz gwarantowaną sprawność i które posiada właściwości określone przez wytwórcę.

§ 3. Eksploatację kotłów należy prowadzić zgodnie z przepisami zarządzenia oraz ogólnymi zasadami eksploatacji określonymi w zarządzeniu Ministrów Górnictwa i Energetyki oraz Gospodarki Materiałowej i Paliwowej z dnia 18 lipca 1986 r. w sprawie ogólnych zasad eksploatacji urządzeń i instalacji energetycznych (Monitor Polski Nr 25, poz. 174) oraz przepisami z zakresu dozoru technicznego.

Rozdział 2

Przyjmowanie kotłów do eksploatacji

§ 4. 1. Wyniki ruchu próbnego kotła należy uznać za prawidłowe, jeżeli po 72 godzinach nieprzerwanej pracy — przy nominalnej wydajności i nominalnych parametrach, a w odniesieniu do kotłów połączonych z obiegiem ciepłowniczym przy wydajności możliwej do osiągnięcia w danych warunkach ruchowych — kocioł zachowuje pełną zdolność ruchową.

2. W czasie ruchu próbnego kotła:

- 1) kocioł powinien być opalany paliwem podstawowym, a w szczególnie uzasadnionych przypadkach, po uzgodnieniu z dostawcą lub konstruktorem kotła, może być opalany paliwem o niższej jakości, lecz nie gorszym od paliwa granicznego,

2) dopuszcza się okresowe obniżenie ciśnienia w kotle.

3. W okresie osiągania projektowanej zdolności produkcyjnej kotła powinien być wykonany pomiar gwarancyjny oraz pomiar osiągania minimum technicznego. Od pomiaru gwarancyjnego kotła można odstąpić, jeżeli pomiar został przeprowadzony na innym identycznym nowym kotle w tym samym zakładzie i uzyskano prawidłowy wynik, a analiza wskazań pomiarów ruchowych potwierdza dotrzymanie wielkości określonych w dokumentacji fabrycznej.